

ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΩΝ.

Περήφανα νωχελικές, περιδιαβαίνουν από μνήμα σε μνήμα, ψάχνοντας για τον ήλιο ή τον ίσκιο ανάλογα με το θέμα της κάθε εποχής.

Ήσυχες, τεντώνονται φιλάρεσκα παραδομένες στο χρόνο, σ' ένα παιχνίδι φαντασίας και ανεμελιάς, ανάμεσα σε λουλούδια, καντήλια και φωτογραφίες, κλέβοντας λίγες προσωπικές στιγμές, μέχρι την επόμενη συνάντηση που θα δώσει το θέμα της ημέρας. Το καινούργιο στέκι.

Χορτασμένες σε κλάματα, θρήνους και φωνές, μαθαίνουν στα μικρά τους πως να δέχονται αδιάφορα όλη αυτή την ταραχή, ξεκλέβοντας που και που - δοθείσης ευκαιρίας - το ανθρώπινο χάδι, που φλερτάρει την μετάβαση ψυχών.

Άλλες, πιο λαίμαργες, ακολουθούν με αδημονία κυρίες με πλαστικές σακούλες - οι φέρουσες την υπόσχεση - βάζοντας στοίχημα πως ο νεκρός δεδικαίωται, και ότι από το άπλετο της όποιας δικαιοσύνης έχουν να λαμβάνουν το μερίδιο που τους αναλογεί.

Μόνο σαν νυχτώσει, γερμένες πια από τον κάματο της ημέρας, αφήνονται σ' ένα τραγούδι που ανεβαίνει από το χώμα, να γίνει βροχή, να σμίξει τον κόσμο.